

ΕΚΔΕΚΤΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τὰ θηρία κι' ὁ δαμαστής τους

Ὁ περίφημος θηροδαμαστής Βάν Ἄμπουγκ, ἔλεγε μὴ μέρια σὸν Χαρέλ, τὸν διεφθιτὴ τοῦ Παρισίου θεάτορο Πόστ-Σαιν-Μαρτέν, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε ἀγκαλιάσει γιὰ μερικὲς παραστάσεις, ὅτι τὰ θηρία τὸν ἐφοβοῦντο τόσο πολὺ, ὥστε τὸ κινεῖν μοποῦσε νὰ εἶνε βέβαιο, ὅτι δὲν διέτρεχε κανένα κίνδυνο.

— Φροντίστε νὰ μὴ τὸ κάμτε αὐτὸ ποὺ εἰσθιτῶ, τοῦ ἀπάντηεν ὁ Χαρέλ. Ἀρίστε τὸ κινεῖν νᾶχη τὴν ἑλλάδα πὼς ἐπάγει πιθανότῃς νὰ σᾶς καταθροῦσιν κανιμά μέρια τὰ θηρία σας. Ἀλλοῖωτιστα, δὲν θὰ μᾶς ἔλθῃ κανένας!...

***

Ὁ γελωτοποιὸς τοῦ Φραγκίσκου Α'

Στὰ 1536, ἐνὸς ὁ στρατὸς τοῦ Φραγκίσκου τοῦ Α', βρισκόταν στὴ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ, πολεμῶντας ἐναντίον τοῦ Καρόλου τοῦ 5ου, μὴ τρομερῇ ἐπιδημίᾳ, ἣ ὁποία ἐνόσθησε ἔξωφρα, ἄρχισε νὰ τὸν θεοῖη. Τότε παρουσιάστηκε στὸ Γάλλο ἀρχιστρατῆγο Μονμορανσύ, ἕνας νεώρῳ Προβηγγιανὸς ἑμπειρικός γιωτρός, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε, ὅτι εἶχεν εἰσέφη μὴ θανατονογὸ ἀλαφρῇ, μὲ τὴν ὁποῖαν γιῶτρενε ἀποτελεσματικὰ τὴν ἐπιδημίαν.

Οἱ γαλλικὲς ἀρχὲς τὸν ἐπίστευσαν καὶ ἀγόρασαν, ἀντὶ ἐνὸς σεβαστοῦ χρηματιζοῦ ποσοῦ, τὴν λαυαεῖάν του. Ὅσοι ὅμως ἀπὸ τοὺς δυναστεικὲς στρατιωτικὲς ἐτόλιμυσαν νὰ τὴν μεταχειρισθῶν, ἀπέθαναν ἀμέσως.

Τότε μπῶς στὴ γενική καταστροφή τοῦ κόσμου, ὁ Μονμορανσύ διέταξε νὰ συλλάβῳ τὸν ἑμπειρικό γιωτρὸ καὶ νὰ τὸν ζαριμάσῃ, χωρὶς κανὲν νὰ τὸν δικάσῃ.

Ἐνὸς ὀδηγοῦσαν τὸν ἀπατεῶνα στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως, ἔτρεχε νὰ προνήσῃ ὁ διάδοχος Ἐρρίκος. Ἀμέσως ὁ κατὰδοχος ἄρχισε νὰ τὸν ἰσπετιῇ νὰ τοῦ δόσῃ χάρι, κάνοντας τὴς ὑποτιμωτέρας ζαριμάσεως.

Ὁ διάδοχος τόσο διασκέδασε μὲ τὴς ζαριμάσεως τοῦ γιωτροῦ, ὥστε τοῦ ἔδωσε παράμυθι χάρι καὶ τὸν πήρε μαζί του στὸ πάλαι. Κι' ἔτσι ὁ ἑμπειρικός γιωτρός ἀλλάξε ἐπάγγελμα καὶ ἔγινε ὁ περίφημος γελωτοποιὸς τῆς ἀλλῆς τοῦ Φραγκίσκου τοῦ Α' Μπουσκέ.

ΔΑΓΚΑ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

Θυμάσαι ποὺ σὲ φίλησα στὸν πάγου τ' ἀγκυλῶναι καὶ βάλαιε γιὰ μῦρτους τ' ἄστρο καὶ τὸ φεγγάρι. Πάλι ἄστροατέ, πάλι βροντῆς, πάλι νερὸ καὶ χιόνια, πάλι κανονόφρα κλάματα, κανονόφρα μοιρολόγια.

Καράθι μὲς στὴ Βενετιά καὶ κάτεγρα στὴν Πόλι, χρυσὸ Σταυρὸ μᾶς σ' εἶχαμε, σὲ προσκυνούσαμ' ὄλοι.

Μὴ μοῦ μινᾶς πεισματικά, μοῦ φτάνει ὁ ζωρισμὸς σου, ποὺ νὰ γενῆ ἡ ἀγάπη μου καθένα στὸ λαϊμὸ σου.

Μέσα στὸ μαῦρο πέλαγος εἶμαι καὶ κιντονεῖω, θωροῦ στερεθὰ στὸ στήθος σου καὶ γλωτοῦ γρηεῖω.

Μέσα σὲ γυάλινο κλειθὶ τὰ δύο μᾶς νὰ μᾶς κλειδίσουν, νὰ παραπέσουν τὰ κλειδιά καὶ νὰ μᾶς ληρομηθίσουν.

Ἔρωφα ποῖνα τὸ βροαδὸ ποὺ τὰ βροντὰ δροσιάζουν! Χερὰ σὲ κεινὲς τὴς καρδιῆς ποὺ δὲν ἀναστενάζουν!

Σὺν ἀποθάνω θάψαι με μὲς στὸ βασιλικὸ σου καὶ λότηξ με χρὸ νερὸ τὰ δάκρυα τὸν ματιῶ σου.

Ἄπ' τ' ἄστροα πῶχει ὁ οὐρανὸς τὸ πὸ μωρὸ σοῦ μοιάζει, ποὺ βγαίνει τὰ μεσάνυχτα καὶ τ' ἄλλα σκοτεινιάζει.

Ἐξέχασα ὅσα κάτεγρα καὶ πᾶγμα δὲν θυμάμαι, στὰ βάσανα βροαδύζουμαι καὶ στοὺς κᾶφους κοιμάμαι.

ἀκόμα ἢ αὐτοκράτειρα νὰ ματαγώσῃν μὲ βῆρες τὸν ἴδιον τὸν αὐτοκράτορα, σὺν νὰ ἦταν μωρὸ ἄστρο παιδί!... Ἔπειτα τὸν ἐφιλάσσει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας στὰ διαμερίσματά του...

Ἔτσι αὐτὴν ἄρ' αὐτὰ, ἢ αὐτοκράτειρα ἦταν περὶ σίγουρη γιὰ τὸ θαυμάδι της. Οἱ κλάσεις της δὲν ἔκαναν τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ τὴν στερεῶσαν στὴν πελοῖθῳ τῆς αἰτῆ, βεβαδώνοντας τὴν, ὅτι ἐὸ Θεὸς δὲν ἠθελε νὰ βασιλεῖσῃ ὁ γυνὸς της. Δεισιδαιμόνη καὶ εὐπιστη καθὼς ἦταν, ἐπίστευε ἐπίσης στὰ λόγια τὸν χρησιμῶν καὶ τὸν μάγων, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐθεδαίωσαν, ὅτι θὰ διατρυπῶσε τὸ θρόνο ἐφ' ὄρον ζωῆς.

Τότε ἐβῆσεν ἀπὸ τὸν στρατὸ τῆς νὰ τῆς δοκιμασθῆ πάλι γιὰ τὴν ἀφροισίαν του καὶ τὴν πίστη του, καὶ ὄλοι οἱ στρατιωτικὰ δοκίμασαν μὲ τὸν ἐξῆς περιεγοῦ ὄρω: «Ὅσο κᾶρὸ καὶ ἂν ἔχῃς, δὲν θ' ἀναγνωρισῶμε τὸ γυῖό σου ὡς αὐτοκράτορα!»

Ἀπὸ τότε ἐπίσης, στίς ἐπισημὲς προσκροῖεσι τὸ ὄνομα τῆς Εἰρήνης ἀνεγώρετο πρὶν ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Κωνσταντίνου...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια.

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

(Ἀπὸ τὰ σατυρικὰ φύλλα ἔλου τοῦ κόσμου)

— Ἐπιτρέψατέ μου, κυρία, νὰ σᾶς παρουσιάσω ἕνα κᾶριο, ὁ ὁποῖος ἔχει γοάγη τὴς μεγαλύτερας βλακειῆς τοῦ κόσμου.
— Μὰ! Εἶνε συγγραφεὺς ὁ κᾶριος;
— Ὅχι, εἶνε... στενογράφος τῆς Βουλῆς!...

***

Ὁ ἀσθενὴς (ἀνοίγοντας τὸν λογαριασμὸ τοῦ γιωτροῦ) : — Ἔρρεις, γυναικα, ὁ γιωτρός μᾶς ζητάει 1500 δραμῆς γιὰ τὰ φάρμακα καὶ χίλιες γιὰ δέκα ἐπισκέψεις.

Ἡ γυναικα : — Ἔρρεις τί λέω, ἄντρα μου; Νὰ τοῦ πληρώσωμε τὰ φάρμακα καὶ... νὰ τοῦ ἀνταποδώσωμε τὴς ἐπισκέψεις!...

***

Στὰ παράδιχα. Ὁ ἀγοραστής : — Καὶ εἶνε φρέσκη αὐτὴ ἢ ἀναγοῖδα;

Ὁ φαρῶς : — Δὲν τὴν βλέπεις ποὺ εἶνε ζωντανῇ;
Ὁ ἀγοραστής : — Αὐτὸ δὲν ἔχει νὰ κἀνη. Καὶ ἢ πεθερὰ μου εἶνε ζωντανῇ, ἀλλὰ δὲν εἶνε φρέσκη.

***

Στὸ Πανεπιστήμιον, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ μαθήματος ἐνὸς καθηγητοῦ, ἢ φοιτήτες θορυβοῦνε.

— Πρωτόμῳ, τοῦς λέγει θυμομένος ὁ καθηγητής, νὰ βρισκονομα μαζί μὲ δέκα φοιτητᾶς, παρὰ μὲ μὴ ἀπὸ σᾶς.

— Κ' εἶεις τὸ ἴδιον, κᾶριε καθηγητᾶ, ἀπαντᾶνε ἢ φοιτητῆρες μ' ἕνα στόμα.

***

— Μαρία, σ' ἀγαπῶ.
— Κάνε μου ὄρω.
— Εἰς ὅτι ἔχω ἱερὸν.
— Ἐγὼ δὲν ἔξωμ ἄρ' αὐτά. Νὰ μοῦ δοκιμασθῆς σὲ κᾶρι, χωρὶς τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖς νὰ ζῆσης.
— Νὰ μὴ ζωῶ... τὸ μισθὸ μου!...

***

Μεταξὺ δύο λαδικῶν :

— Τὶ κατάλαβες, κυρὰ Κατερίνα, στὸν κινηματογράφου ὅπου πῆγες χθές;
— Ἀμ' ὁσμάτις ἄκουσα τίποτα, ζωστιανῆ μου, γιὰ νὰ κατάλάβω!

***

Ρωτοῦσαν κάποτε ἕνα ζωλομαγᾶ :

— Τὶ διαβάσεις μὲ μεγαλύτερη εὐζωοιστία;
Κι' αὐτὸς ἀπάντησε :
— Τῆ... λίστα τὸν φαγητῶν!...

***

— Τὶ παίξει ἢ δοχόστρα, μπαμπᾶ;
— Σωπέν.
— Γιατὶ τὸ λένε Σωπέν;
— ...Γιὰ νὰ... σ ο π α ι ν -ης, ἀνόητε!...

***

Ἡ μῆ : — Καλέ, ὄλω ὁ κόσμος μοῦ δίνει εἰκόσι χρόνια μόνον. Σεῖς, πόσα μοῦ δίνετε;

Ἡ ἄλλῃ : — Ἐγὼ; Ἄλλα τόσα!

***

Ἐκεῖνη στὸν ἀγατωμένο της : — Μῆμ! Βλέπω, ὅτι τὸ ἄνωθ σου σοῦ ἔδωκα χθές. Τῶχεις στὴν μπουντοινέρα σου ἀκόμη. Αὐτὸ σημαίνει...

Ἡ ἀντίζηλος : — ... πὼς δὲν ἐδοῦσταισε τὰ ρούτα του!...

***

Ὁ λόγος γιὰ μὴ ἠθοποιῶ :

— Καὶ εἶνε μεγάλη ἠθοποιῶς;
— Πολὺ μεγάλη.
— Μεγαλειτερη κι' ἀπὸ τὴν Κοτοποῖλη;
— Κατὰ δέκα χρόνια τοῦλάχιστον!...

***

— Κάτι πένθος στὸ ζεῖν.
— Πέθανε ἢ πεθερὰ μου.
— Φαντάζουμαι τί λ' ἔπῃ σ' ὄλους σας. Ἔ;
— Τὶ λ' εἶ π' εἶ φωτᾶς; Ἔνα θηριο ἀνήμερο!...

***

— Ὄποτε ὁ θεῖος σας ὅ,τι εἶχε τὰ ἄφησε στὸ Ὀρμαντοροφίω;
— Ναι.
— Καὶ πόσα ἄφησε;
— ...Ἐννᾶ παιδιά!...

***

Στὸ ξενοδοχεῖο, μεταξὺ δύο ζωλομαγῶν :

— Ἔρρεις, Γιάννη; Αὐτὸς ἐκεῖθὰ εἶνε ἀστύατος.
— Πῶς τὸ κατάλαβες;
— Νά! Ἐφαγε τὸ φῶρι ποὺ τοῦ σερβίσησα ζωλομαγῶς τὸ π ἄ ρ η μ υ ρ ω δ ι ἄ λ !...

